

[Anders Andersen.]

så var ånden her, og hvad kan man i og for sig ønske sig mere, når det næsten er lige-gyldigt, om man er her eller ej?

Men i den problemstilling, som er opstået, vil jeg gerne pege på en lille sentens, der stod forleden dag i et socialdemokratisk dagblad; der stod nemlig „hellere bagtalt end ikke omtalt“. Så havde man været så venlig at sætte mit navn under, men jeg har nu ikke selv sendt det ind til dagbladet. Der var vel imidlertid en dybere sandhed i denne sentens i forbindelse med den situation, der har været både under åbningsdebatten og under denne debat. Jeg vil gerne sige, at jeg har i rigt mål været omtalt, men jeg har også i rigt mål været bagtalt i omtalen af disse problemer. Jeg bebrejder naturligvis ikke hr. Ivar Nørgaard, at han ikke havde lejlighed til den 4. oktober d.å. om aftenen at se TV-udsendelsen, hvor jeg dementerede de udtalelser, der havde været dels i TV, dels i dagbladene. Jeg siger udtrykkelig: jeg bebrejder naturligvis ikke hr. Ivar Nørgaard, at han ikke har set udsendelsen. Jeg er helt sikker på, at hvis hr. Ivar Nørgaard havde hørt mit dementi, ville han nok ikke have fremsat de bemærkninger derom, han fremsatte her i dag.

Jeg vil også gerne understrege, hvad jeg i forbindelse med mine udtalelser om visse undersøgelser udtrykkelig sagde — og det vil hr. Ivar Nørgaard kunne læse i et referat af den tale, jeg holdt på De jyske Landbofor- eningers delegeretmøde, som var årsag til, at jeg ikke selv kunne være her under åbningsdebatten — jeg sagde udtrykkelig: jeg ønsker ikke at rejse nogen diskussion om en dansk enegang til fællesmarkedet. Det, jeg rejste, var spørgsmålet om, hvorvidt det ville være rimeligt og nyttigt at få foretaget visse vurderinger og visse undersøgelser. Jeg er i og for sig overrasket over, at det skulle vække så stor opmærksomhed. Jeg kunne bedre have forstået det, hvis man ville bebrejde mig som formand for markeds- udvalget, at jeg ikke ønskede, at dette ud- valg skulle have tilstillet alle relevante op- lysninger i forbindelse med hele vores mar- kedsproblem for derigennem at kunne få lejlighed til at foretage en fuldt saglig vurde- ring af disse spørgsmål. Det var det, der lå bag ved min tankegang.

Jeg vil også gerne understrege, at der lå

ikke bag ved min tankegang et ønske om først og fremmest at få undersøgt, hvordan dansk landbrugs stilling ville være under andre markedsforhold. Det tror jeg at jeg personlig kender godt nok til at kunne danne mig mit skøn over. Det, der interesse- rede mig mere, var at kunne få en vurde- ring af, hvordan dansk industris stilling ville være under andre markedsforhold.

Jeg har personlig den opfattelse i det ar- bejde, jeg ofte må være med til at udføre, at det bedste grundlag både for en saglig debat og for at kunne vurdere en problem- stilling er, at der i hvert fald forud er gået tilstrækkelige undersøgelser om konkrete forhold, som kan danne baggrund for de saglige afgørelser.

Jeg har naturligvis med stor interesse lyttet til, at der under denne debat, der har indeholdt mange ord, efter min opfattelse alt for mange ord, har været rejst ønsker og tanker om undersøgelser af problemer, der ligger os fjernt, uden at vi af den grund kan skyde dem væk. Her har vi et problem, der ligger os nær: det måtte efter min opfattelse være både rimeligt og sagligt, at markeds- udvalgets medlemmer kunne få oplysninger, der giver markedsudvalget baggrund for også at kunne vurdere situationen. Jeg vil personlig gerne medvirke til, at hr. Ivar Nørgaard som medlem af markedsudvalget skulle kunne få disse oplysninger.

Svend Haugaard: Det er helt selvfølgeligt, at det spiller en afgørende rolle for en mulig afspænding, hvordan man optræder i de østeuropæiske lande. Det er der sagt meget om i dag, og jeg er enig i det, men vi er nødt til at tilføje, at det jo meget langt fra er ene- afgørende. Uden at foretage noget større dyk i historien må man vel sige, at det er fuldt ud forståeligt, at reaktionerne i øst i meget høj grad afhænger af, hvordan den vesttyske udenrigspolitik føres, og ikke alene af de direkte udenrigspolitiske beslutninger, men også af de tegn, der kan være på revanchis- tiske tendenser på anden måde.

Jeg fik for nogle dage siden en vesttysk turistpjece i hænde, som giver ubehagelige mindelser, og som jeg synes er meget uheldig i sin virkning med henblik på afspænding. Pjecen er udsendt af Deutscher Fremden- verkehrsverband, som mig bekendt er det officielle vesttyske turistbureau og får en